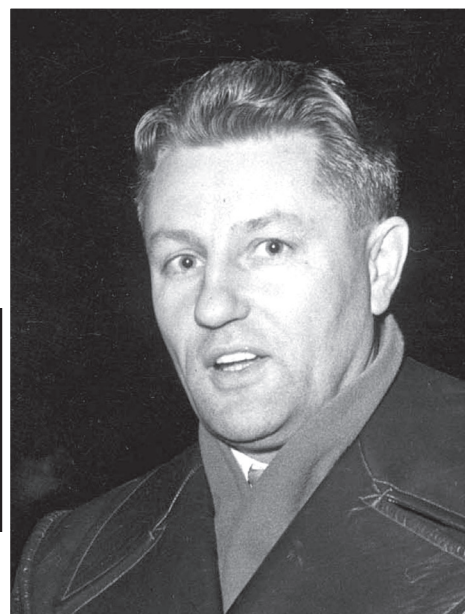

KISS DEZSŐ

1920. november 14. Kispest, Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye –
1998. november 2. Budapest

MTI/MTVA Fotóarchívum/Friedmann Endre

FŐBB TISZTSÉGEI

A Rákosi Mátyás Vas- és Fémművek MDP Bizottsága első titkára	1951. december–1952
Az MDP Budapesti Bizottsága Párt és Tömegszervezetek Osztálya helyettes vezetője	1954. szeptember–1956. április
Az MDP Budapest XXI. Kerületi Bizottsága első titkára	1956. április–1956. október 31.
Az MSZMP IKB, illetve KB tagja	1957. február 26.–1966. december 3.
Az MSZMP Budapest XXI. Kerületi Ideiglenes Intéző Bizottsága elnöke	1956. november–1957. március
A Csepel Vas- és Fémművek MSZMP Ideiglenes Intéző Bizottsága elnöke	1957. március–1957. június
A Csepel Vas- és Fémművek MSZMP Bizottsága első titkára	1957. június–1959. október
Az MSZMP Budapesti Bizottsága titkára	1959. november 1.–1961. szeptember 13.
Az MSZMP Budapesti Bizottsága első titkára	1961. szeptember 13.–1962. október 31.
Az MSZMP Budapesti Bizottsága titkára	1962. október 31.–1963. december 6.
Közlekedés- és postaügyi miniszterhelyettes	1964. január–1979. december 31.

PÁLYÁJA

Apja, Kiss Dezső vasesztergályos-segéd volt, anyját Kovács Juliannának hívták. A négy polgári kijárása után 1935-ben felvették szerszámlakatos-tanoncnak a Schuler József Rt. Első Magyar Acélíró-toll-, Tollszar- és Indigó Másolópapírgyárába, ahol 1938-ra megszerezte segédlevelét. 1936-ban tagja lett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártnak, 1938-ban kapcsolatba került az illegális kommunista ifjúsági mozgalommal. 1939 nyarán addigi munkahelyéről. Előbb a Gara és Beer cégnél kapott állást, majd a Weiss Manfréd Acél- és Fémművekben dolgozott szakmájában. 1940-ben a kommunis-tákhöz fűződő viszonya miatt kizárták a szociáldemokrata pártból. 1941-ben sorkatonai

szolgálatra vonult be a Kecskeméti Tüzérszertályhoz, onnan a következő évben átvezényelték a Budapesti Tüzérszertár idomszerosztályára, leszerelését követően a katonai üzem polgári szakmunkásaként dolgozott tovább. 1944. decemberben megszökött a már augusztusban Ercsibe evakuált tüzérszertárból, s a fővárosban bujkálva várta meg a front elvonulását.

1945. februárban belépett a Magyar Kommunista Pártba. A politikai rendőrségen volt nyomozó, majd csoportvezető-helyettes, onnan a Katonapolitikai Osztályra került, de 1945. decemberben egy vesztegetési ügy miatt eltávolították, s visszament a Weiss Manfréd-gyárba tanult szakmáját folytatni. 1948-tól az államosított WM Acél- és Fémművek Nemzeti Vállalat Készülék- és Szerszámgyárában a kommunista párt alapszervezeti titkára, 1949. májustól a WM Vasmű oktatási felelőse, az év októberétől ugyanott a Magyar Dolgozók Pártja függetlenített szervezőtitkára volt. 1950. decemberben a Magyar Szabadságharcos Szövetség főtitkárhelyettesének szemelték ki, de az MDP Központi Vezetőségének Titkársága elutasította jelölését. 1951. decemberben megtették az immár Rákosi Mátyás nevét viselő csepeli nagyüzem pártbizottsága első titkárának. 1952-től a kétéves pártfőiskola nappali tagozatán tanult, amelynek elvégzését követően 1954. szeptemberben az MDP Budapesti Bizottsága Párt- és Tömegszervezeti Osztályára helyezték osztályvezető-helyettesnek.

1956. áprilisban a csepeli pártbizottság (Budapest XXI. kerület) első titkára lett. 1956. novemberétől a XXI. kerületi Ideiglenes Intéző Bizottság elnökeként vett részt a forradalom idején széthullott MDP-utód Magyar Szocialista Munkáspárt újjászervezésében. 1956. decemberben bekerült az MSZMP Budapesti Ideiglenes Intéző Bizottságába, 1957. februárban kooptálták a párt Ideiglenes Központi Bizottságába (1957. júniustól Végrehajtó Bizottság, illetve Központi Bizottság). 1957 tavaszától a Csepel Vas- és Fémművek ideiglenes pártbizottságának elnöke, illetve első titkára volt. Az MSZMP Ideiglenes Intéző Bizottsága 1957. január 14-i ülésén, a forradalmárokkal szembeni kemény fellépés híveként nehezményezte a csepeli forradalmárok megbüntetésének elmaradását: „A politikai tevékenységet Csepelen nagyban gátolja, hogy az ellenforradalom elleni harc adminisztratív vonalon nem megy. Van tisztí ezredünk, központi karhatalmunk, és péntekig Csepelről egyetlen ellenforradalmárt sem vittek el.”

1959. novemberétől az MSZMP Budapesti Bizottsága egyik titkáráként tevékenykedett. 1961. szeptembertől a budapesti pártbizottság első titkára volt. Miután 1962. novemberben elődje, Gáspár Sándor KB-titkárból újra budapesti első titkár lett, őt is visszahelyezték korábbi funkciójába.

1963. decemberben felállították párttitkári székéből, s az MSZMP Budapesti Végrehajtó Bizottságából is kikerült. 1964. januártól 1979. december végi nyugdíjazásáig közlekedés- és postaügyi miniszterhelyettesként dolgozott, a KB-ból 1966. decemberben maradt ki. 1980. januártól nyugdíjasként megbízták a Magyar Autóklub vezetésével. 1958–1967 között országgyűlési képviselői is volt.

FŐ MŰVE

A párt gazdasági szervező munkája. Kossuth Kiadó, Budapest, 1962.

FORRÁSOK

Az MDP KV Titkársága 1950. december 6-i ülésének jegyzőkönyve Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára M-KS 276. fond 54/121. őrzési egység. http://www.digitarchiv.hu/faces/frameContentGenerator.jsp?ADT_ID=39967&MT=1 (A letöltés ideje 2015. október 1.)

Az MDP KV Titkársága 1954. július 23-i ülésének jegyzőkönyve. Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára M-KS 276. fond 54/326. őrzési egység. http://www.digitarchiv.hu/faces/frameContentGenerator.jsp?ADT_ID=39683&MT=1 (A letöltés ideje 2015. október 1.)

Az MDP Politikai Bizottsága 1956. április 5-i ülésének jegyzőkönyve. Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára M-KS 276. fond 53/279. őrzési egység. http://www.digitarchiv.hu/faces/frameContentGenerator.jsp?ADT_ID=39584&MT=1 (A letöltés ideje 2015. október 1.)

Az MSZMP KB Titkársága 1979. december 17-i ülésének jegyzőkönyve. Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára M-KS 288. fond 7/596. őrzési egység.

